

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 40/2019
29.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 4. у вези става 2. у вези члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 576/19 од 19.12.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 45Пр 91815/18 од 26.12.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, 22 Прж 13450/19 од 04.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 576/19 од 19.12.2019. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 45Пр 91815/18 од 26.02.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 22Прж 13450/19 од 04.07.2019. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, бр.65/2013), **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак за прекршај из члана 331. став 1. тачка 4. у вези става 2. у вези члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 45 Пр 91815/18 од 26.02.2019. године, окривљени АА, оглшен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 4. у вези става 2. у вези члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Поред новчане казне окривљеном је кумулативно изречено и седам казних поена и то један поен на основу члана 336. став 2. и 6 поена на основу члана 335. став 1. тачка б) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 1.200,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 22 Прж 13450/19 од 04.07.2019. године, делимично је усвојена жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Министарству унутрашњих послова Републике Србије, Дирекцији полиције, ПУ за Град Београд, Управе саобраћајне полиције, СПИ за увиђаје саобраћајних незгода и преиначена пресуда Прекршајног суда у Београду 45 Пр 91815/18 од 26.02.2019. године, у делу одлуке о прекршајним санкцијама тако што се окривљеном АА за прекршај из члана 331. став 1. тачка 4) у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које је првостепеном пресудом оглашен одговорним и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, кумулативно изриче јединствених девет казних поена и то шест казних поена применом одредбе члана 335. став 1. тачка б) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који се сагласно одредби члана 336. став 1. истог закона, повећавају за три казнене поена. Окривљеном је за наведени прекршај применом одредбе члана 338. став 1. тачка 3) става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и применом одредбе члана 58. став 1. Закона о прекршајима изречена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци, тако што се наведена мера у трајању од три месеца прописана одредбом члана 338. став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима продужава за још два месеца сагласно ставу 2. истог члана, а у преосталом делу првостепена пресуда је остала неизмењена, а жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 10) и 14) и став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. и члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима обустави прекршајни поступак против окривљеног АА за прекршај из члана 331. став 1. тачка 4) у вези става 2. у вези члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, бр.65/2013), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су у правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 10) и 14) и став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. и члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 264. став 1. тачка 10) и 14) Закона о прекршајима, имајући у виду да је суд одлучио мимо захтева за покретање прекршајног поступка као и да је изрека пресуде неразумљива.

Из списка предмета, произлази да су захтевом за покретање прекршајног поступка посебно описане радње окривљеног АА и то да се није кретао десном страном коловоза у смеру кретања, што представља прекршај из члана 331. став 1. тачка 4), а посебно описане радње окривљене ББ, јер није поштовала првенство пролаза, што чини прекршај из члана 332. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Међутим, првостепени прекршајни суд изреком првостепене пресуде, управо за чињенични опис прекршаја који је захтевом за покретање прекршајног поступка стављен на терет окривљеној ББ, сада оглашава одговорним окривљеног АА, остављајући квалификацију прекршаја из чињеничног описа из захтева за покретање прекршајног поступка за окривљеног АА.

Наиме, изреком првостепене пресуде између осталог, окривљени АА оглашен је одговорним да „доласком на раскрсницу са прилазним коловозом Булевара ... није поштовао првенство пролаза, већ је ушла у раскрсницу“ и при томе оглашен одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 4) у вези става 2. у вези члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Оваквом изреком првостепене пресуде, суд је одлучио мимо захтева за покретање прекршајног поступка којим се на сасвим другачији начин описује прекршај који је окривљени АА учинио, тј. да се није кретао десном страном коловоза у смеру кретања.

Такође, окривљеном се стаља на терет да је поступао и супротно одредби члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а којом је прописано да се возило креће десном страном коловоза у смеру кретања, док се чињенични опис прекршаја из изреке првостепене пресуде за који је окривљени АА одговоран, односи на непоштовање првенства пролаза који прекршај, окривљени, по захтеву за покретање прекршајног поступка, није ни учинио.

Поступајући на наведени начин, по оцени Врховног касационог суда доношењем побијаних пресуда, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 264. став 1. тачка 10) и 14) Закона о прекршајима, а на који се основано указује у поднетом захтеву.

Надаље, основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да пре доношења одлуке, окривљеном се мора дати могућност да се изјасни о

чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

Из списка предмета произлази да првостепени суд пре доношења своје одлуке окривљеном није дао могућност да се изјасни о свим доказима који га терете у смислу одредбе члана 93. став 1. Закона о прекршајима, чиме је по налажењу овог суда, повређено право одбране окривљеног, што је утицало на законито и правилно доношењем одлуке и тиме учињена на штету окривљеног битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, што се такође основано истиче у поднетом захтеву.

Такође, другостепени прекршајни суд испитујући првостепену одлуку није поступио сходно одредби члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, јер није по службеној дужности испитао да ли постоји битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 10) и 14), а на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени прекршај који му се ставља на терет према изреци првостепене пресуде, учинио дана 04.12.2017. године, то је истеком дана 04.12.2019. године, наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 04.12.2019. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде, тако што је прекршајни поступак против окривљеног АА обуставио, на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

За председника већа – судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић